

PREDSEDNIKU OKRUŽNOG SUDA U

NOVOM PAZARU

Shodno članu 181. st. 1. ZKP, podnosim

PRITUŽBU NA RAD ISTRAŽNOG SUDIJE

Poštovani gospodine predsedniče, žao mi je što na ovaj način moram sa Vama da komuniciram, iako sam i usmeno izložio moje primedbe na rad istražnog sudije u Vašoj kancelariji dana 16. juna 1993 godine, međjutim ni taj razgovor nije urodio plodom pa sam primorao da Vam se i pismeno obratim.

Naime, ja sam branilac okrivljenih Mustafe Alić, Safeta Zilkić, Hajra Aljković, Nedžiba Hodjić, Zuhdije Hodžić, Hoda Jakupović, Hajriza Kolašinac, Jonuza Škrijelj, Murata Mušić, Nasufa Halilović, Mersada Plojević, Alije Halilović, Ibrahima Faković, Šefćeta Gračanin i Rifata Dupljak kojima se stavljaju na teret krivična dela iz čl. 114., 116, 117., 121., 125 i 126. u vezi sa čl. 136. st. 1. KZ SFRJ.

09.06.1993 godine, obratio sam se gospodinu Milomiru Jovićeviću, istražnom sudiji toga suda, kao branilac gore okrivljenih i zamolio da mi se da predmet na uvid, kojom prilikom mi je sudija rekao da je to nemoguće jer to zahtevaju posebni razlozi odbrane i sigurnosti zemlje. Shodno članu 73. st.2 u vezi st. 3. ZKP, zahtevao sam da mi se uruči rešenje, na šta mi je rekao da ću rešenje dobiti kada uplatim sudsku taksu za isto. Iako znam da se za ta rešenja ne plaća sudska taksa obratio sam se šefu pisarnice, koji nije znao da mi kaže koliko treba da uplatim za rešenje, kojim mi se zabranjuje uvid u spise predmeta.

Tražio sam primerak rešenja o sprovođenju istrage prema okrivljenima koje branim, ali mi jerečeno da je daktilograf sudije bolesna i da nije u stanju da mi izadje u susret već da se snadjem preko drugih advokata iz Novog Pazara koji takodje brane okrivljene. Naravno, delimično sam uspeo da dodjem samo do jednog rešenja, jer kao što Vam je poznato ima ih više.

Omogućena mi je poseta okrivljenima u Okružnim zatvorima u Novom Pazaru i Kraljevu, međjutim na jednoj je dozvoli pisalo ime 11 okrivljenih tako da u Kraljevu nisam mogao da obavim posetu sa takovom dozvolom, jer je bilo potrebno da mi se izdaju potvrde ponaosob za svakog okrivljenog.

Koliko sam mogao da vidim iz rešenja o sprovođenju istrage, okrivljenima je na najflagrantniji način povredjeno osnovno pravo na odbranu jer im nije rečeno zašto se okrivljuju i osnovi sumnje koje su protiv njih, kako je predviđeno čl. 218. st. 2. ZKP. Naime, u rešenju o sprovođenju istrage Ki.br. 49/93 od 24.05.1993 godine doslovce stoji "Zbog osnovane sumnje da su u toku 1992 godine, stvorili udruženje lica radi vršenja krivičnih dela iz čl. 114, 116, 117, 121 KZJ radi vršenja neprijateljske delatnosti protiv SRJ, čime su učinili krivično delo Udruženje radi neprijateljske delatnosti iz čl. 136. st. 1. KZJ.

Kao što se vidi nije opisan čak ni blanket pomenu- tih članova a kamoli način izvršenja tako teških krivičnih dela.

Po rečima okrivljenih sa kojima sam uspeo da razgovaram, radnicima državne bezbednosti je omogućeno da u svako vreme odvođe i dovode okrivljene iz prostorija zatvora u prostorije SDB, te se osnovano pitam, ko u ovom predmetu vodi istragu, sud ili SDB?. Naravno i takva je mogućnost predviđena čl. 162. ZKP, ali meni nije omogućeno da to znam.

Zahtevao sam usmeno da se obavestim o preduzimanju odredjenih istražnih radnji od strane sudije, za koje ne postoji zakonska smetnja za moje prisustvovanje, međjutim nisam ni jednom o tom mom pravu obavestien.

Kao što vidite zakon se grubo krši na štetu okrivljenih i to u najtežem političkom trenutku u Sandžaku, što još više podiže tenziju medju gradjanima, a po mom dubokom ubedjenju bespo-
trebno.

Molim Vas da u okviru Vaših ovlašćenja učinite sve kako bi se zakonske odredbe striktno poštovale od strane istražnog sūdije toga suda, gospodina Milomira Jovićevića.

U Kos. Mitrovici
29.06.1993 godine

A d v o k a t,

Faruk Korenica

100